

درآمد: فرمان ناصرالدین شاه مبنی بر رضایت وی از مامورین عبدالوهاب خان نایب الوزاره در گیلان برای ساخت جاده ی کوچ اصفهان. ۱۲۸۷

مهر ناصرالدین شاه: الملك الله السلطان بن السلطان ناصرالدین شاه قاجار
مقرب الخاقان معتمد السلطان میرزا عبدالوهاب خان نایب الوزاره نایب الحکومه مفتخر و سرافراز بوده بدانند از
قراری که در ضمن نوشتجات و روزنامجات آن معتمدالسلطان به عرض حضور مرحمت ظهور اقدس همیون ما
رسید عالیجاه محمد رضای ارباب و عالیجاه محمد حسن معین التجار در مردیت و غیرت و خلوص کامل نسبت به
دولت ساعی و در مدارج بالای ولایت و رفاه ملت جاهد گردیده با کمال شوق و میل بساختن راه کوچ اصفهان که
مغشوش ترین معابر و شوارع محال گیلان است شروع نموده و تا حال مبلغی مخارج کرده‌اند و اینطور ظهور
حسن و غیرت و دولتخواهی از عالیجاهان مشارالیها در خاکپای همایونی موقع استحسان پذیرفته موجب خشنودی
خاطر خطیر آفتاب تاثیر ما از مشارالیها گردیده محض شمول عاطفت ملوکانه در حق آنها و امتیاز و افتخار آنها
بین الاقران بوده به صدور این فرمان مطاع همایون مخصوصا امر و مقرر فرمودیم که آن معتمدالسلطان حالت
رضا و خشنودی خاطر همایون ما را به آنها ابلاغ و به شمول عنایات ما امیدوار داشته اینگونه تجار و رعایای
دولتخواه را بر سایر تقدم داده آسوده و مرفه الحال نگاه بدارد البتہ از قرار مرقوم اطاعت نموده حسب المقرر
مرتب همیشه در عهده شاسند. حرره فی شهرالرمضان ۱۲۸۷

خط ناصرالدین شاه: صحیح است

پانوش: میرزا عبدالوهاب شیرازی (۱۲۴۲-۱۳۰۴)، نصیر الدوله، نایب الوزاره، آصف الدوله: در سال ۱۲۶۶
وزیر علوم، ۱۲۷۸ نایب دوم وزارت خارجه، در سال ۱۲۸۲ مامور کارگزاری آذربایجان بود. در سال ۱۲۸۵ به
حکومت ساوجبلاغ مکری و ارومیه و سپس به حکومت گیلان منصوب شد. سال ۱۳۰۱ لقب "آصف الدوله" را
دریافت کرد و فرمان فرمای خراسان و مامور تولیت آستان قدس رضوی گردید.^{۱۲}
کوچ اصفهان: کوچصفهان: شهری در منطقه ی رشت، گیلان.

^{۱۲} تاریخ هایی که سلیمانی می دهد، متفاوت است اما سند های این مجموعه فرمان های انتصاب عبدالوهاب خان است و تاریخ ها موثق تراند.